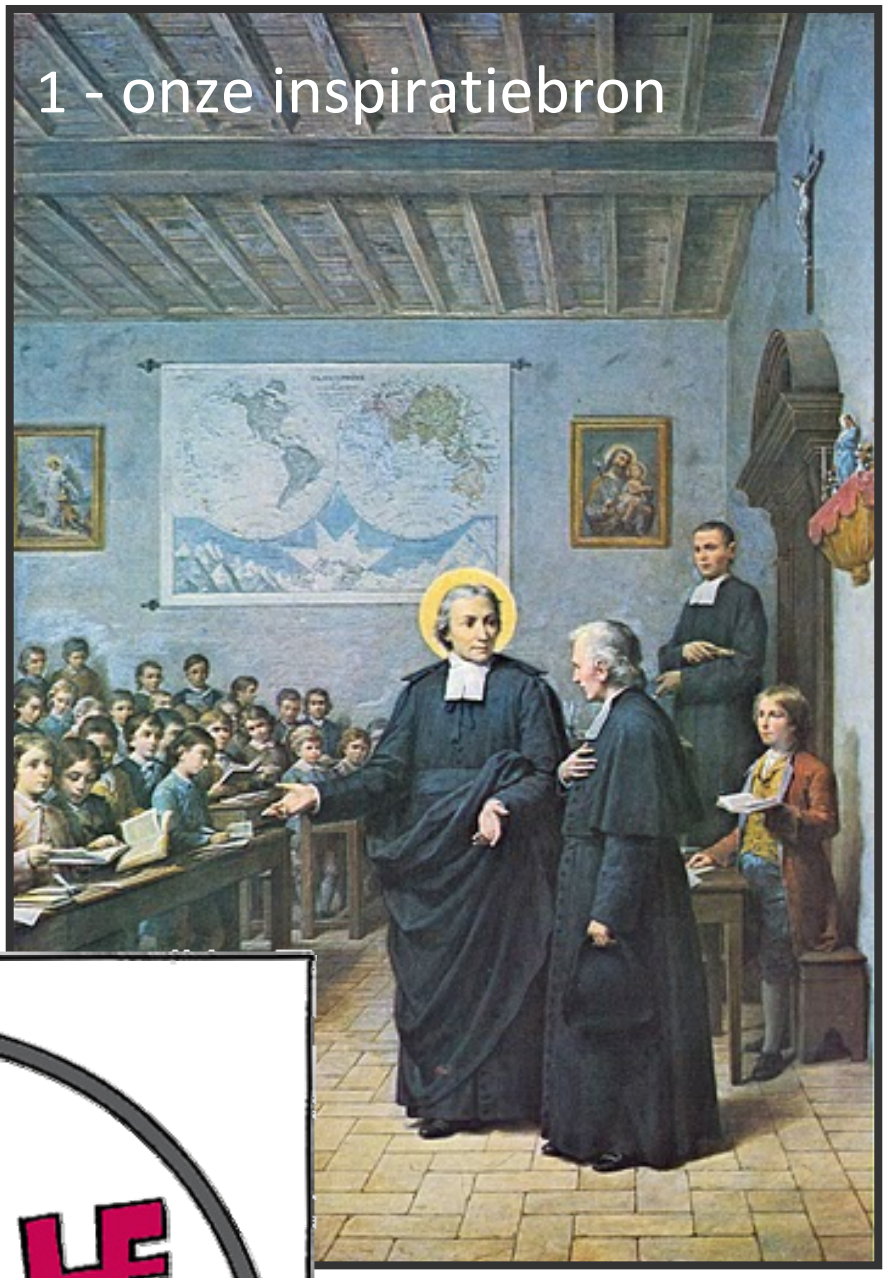

een ster ...

voor de wereld

in de klas

15 mei is de feestdag van Jean-Baptiste De La Salle.
Deze bundel is een verzameling van ideeën en methodieken
om zijn persoon te laten leven in je klas.

VLP

INHOUDSTAFEL

ACHTERGROND *(voor leerkrachten)*

HISTORISCH VERHAAL 4

LEESWIJZER 7

DOELSTELLINGEN EN EINDTERMEN 8

1. ALLES GEVEN *(voor kleuterschool)*

Over hoe we iemand blij kunnen maken of zelf blij worden.

HET VERHAAL 10

DE KNUTSELACTIVITEIT 10

DE VERWERKING 10

2. HET VERHAAL VAN DE LA SALLE *(voor lagere school)*

Over het leven van Jean-Baptiste De La Salle.

DE STRIP 13

DE UITDAGING 13

HET KWARTETSPEL 19

DE KRUISENDE WOORDEN 20

3. DE SPIRIT *(voor lagere school)*

Over wat De La Salle vandaag kan betekenen.

HET STELLINGENSPEL 22

DE VOSSENKOP 25

4. VOOR HET OOG *(voor kleuter- en lagere school)* 26

Over beeldend werken.

5. BEZINNING *(voor lagere school)* 27

Over feesten.

Een van de hoofdbekommernissen van mensen die werken in de vorming van anderen, is hen te leren kennen en te ontdekken op welke manier men zich het best tegenover hen gedraagt.

Jean-Baptiste De La Salle, Méditation 33-1

ACHTERGROND

HISTORISCH VERHAAL

Jean-Baptiste De La Salle werd geboren te Reims in een welstellende, invloedrijke familie. Hij was de oudste van elf kinderen, maar droomde al vroeg van een mooie kerkelijke carrière. Op zijn zestiende was hij reeds kanunnik van de kathedraal van Reims. Later zou hij priester worden en doctor in de theologie. Ondanks die ambitieuze carrièreplannen, werd hij een man die zich zonder reserve inzette voor de kinderen van armen en ambachtslui en voor hen onderwijs organiseerde.

Jean-Baptiste had geen directe lijn met Hierboven. Hij geloofde dat God sprak doorheen de omstandigheden. En die omstandigheden lieten hem niet veel keus, vond hij. Achttien dagen na zijn priesterwijding in 1678, stierf zijn vriend Nicolas Roland, stichter van een congregatie van zusters voor onderwijs aan meisjes. Jean-Baptiste nam de verantwoordelijkheid over deze gemeenschap van zijn overleden vriend over. Zo raakte hij betrokken bij de organisatie van armenscholen in Reims. Eerst scholen voor meisjes, daarna ook voor jongens. De La Salle hoopte dat het daarbij zou blijven, zodat hij verder kon bouwen aan een kerkelijke carrière. Maar de omstandigheden duwden hem verder in de richting van de armenscholen. Hij maakte zich zorgen over het gebrek aan opleiding van de jonge meesters. Hij bracht hen samen in een huis en bekommerde zich om hun vorming. Toen hun motivatie na enkele jaren begon te slabakken, nam hij ze in zijn eigen huis op, tot verontwaardiging van de burgerij die niet begreep dat hij samen woonde met volk van laag allooi - want zo werd toen over onderwijsmensen gedacht. Daarover schreef hij zelf:

> *'Door allerlei omstandigheden begon ik de zorg voor de jongensscholen op mij te nemen. Voorheen dacht ik er helemaal niet aan. Toch had men mij erover gesproken. Heel wat vrienden van Nicolas trachtten mij te overhalen, maar het drong niet tot mij door en nooit vatte ik het plan op het uit te voeren. Meer nog, had ik mij gerealiseerd dat het liefdadigheidswerk voor de schoolmeesters waarmee ik begon, voor mij de plicht zou inhouden met hen te gaan samenwonen, dan had ik het laten varen.'*

Op die manier werd Jean-Baptiste geleidelijk en bijna ongewild in beslag genomen door het werk van de scholen.

De grote verdienste van de La Salle is niet geweest dat hij visionair was. Het was nooit zijn plan een eigen congregatie te stichten. Hij heeft zich gewoon door dit werk laten grijpen en is zijn engagement tot in het uiterste trouw gebleven. Zo verliet hij zijn familie om met de meesters te gaan samenleven. Hij deed afstand van zijn kanunnikaat om de onzekere levensvoorwaarden van zijn broeders te delen. Hoe groter de problemen werden, des te groter werd zijn engagement. Toen verscheidene medewerkers hem verlieten en zijn werk in elkaar leek te storten legden hij en enkele getrouwen de gelofte af met het werk van de scholen door te gaan tot ze erbij zouden neervallen. Zo evolueerde de gemeenschap van schoolmeesters door de omstandigheden naar een meer geëngageerde samenlevingsvorm: een congregatie van broeders die zich toelegden op gratis onderwijs voor alle kinderen. Om te verzekeren dat de stichting gericht bleef op haar doel - de opvoeding van de verwaarloosde jeugd - zou niemand onder hen een kerkelijke wijding mogen ontvangen.

Tijdens zijn leven konden de initiatieven van De La Salle aan kerkelijke zijde op weinig bijval rekenen. Maar ook de burgerlijke overheden hadden niet altijd een hoge pet op van zijn sociale bewogenheid. Hij werd van alle kanten tegengewerkt en belasterd. Naar het einde van zijn leven toe werd het zo erg, dat hij naar het zuiden vluchtte om zich in de buurt van Grenoble te vestigen. Jean-Baptiste betwijfelde of de weg die hij gevolgd had, wel de weg was die God voor hem had weggelegd. Het was slechts na lang aandringen van de broeders, dat hij naar Parijs terugkeerde. Met de kerkelijke overheid kwam het niet meer goed. Hij stierf op Goede Vrijdag, 7 april 1719.

Zoals het wel vaker gebeurt besefte de kerk pas veel later dat Jean-Baptiste de La Salle een lichtend voorbeeld was geweest. Hij had baanbrekend werk verricht voor al wie zich met onderwijs bezig houdt:

De La Salle maakte het onderwijs toegankelijk voor de kinderen van arbeiders en armen. Maar ook kinderen uit gegoede gezinnen waren welkom in zijn scholen: zo doorbrak hij de barrière die arm en rijk scheidde. Om zoveel mogelijk kinderen te bereiken, organiseerde hij klassikaal onderricht, tegenover het privé-onderwijs van de officiële schrijfmeesters. Toch was er bij dit klassikaal onderricht aandacht voor de individuele situatie van elk kind. De broeders werkten in eenzelfde klas met verschillende niveaus, naargelang het bereikte peil van elke leerling. Ook vernieuwend was dat men leerde lezen in de moedertaal en niet in het Latijn zoals toen de gewoonte was.

De La Salle legde de klemtoon op spiritualiteit en op de integrale opvoeding van de kinderen. Hij bedacht een systeem om de verantwoordelijkheidszin van de leerlingen aan te spreken door het toekennen van eenvoudige opdrachten, zoals die van beller, sleuteldrager, broodbedeler, bezoeker van de afwezigen, enz.

In zijn scholen zorgde hij voor een gelijk onderwijsaanbod met dezelfde programma's, zodat een leerling of leraar in de loop van het jaar zonder problemen van school kon veranderen. Voor de coördinatie en het pedagogisch beleid van zijn scholen riep hij regelmatig 'de voornaamste broeders' samen. Hij vormde leken-leerkrachten voor de plattelandsscholen waar hij geen broedercommunauteit kon oprichten en legde daarmee de basis van de opleiding tot onderwijzer.

Bijna driehonderd jaar na zijn dood, plukken wij nog altijd de vruchten van zijn engagement. De uitdagingen van vandaag zijn ontegensprekelijk anders dan die van toen, maar ook vandaag vraagt onderwijs bezieling en engagement. Ook vandaag vragen wij ons af: wat is onze weg?

Jean-Baptiste De La Salle werd een ster die ons en vele anderen de weg wijst. Niet alleen in België, zoals de kaart hieronder je laat zien.

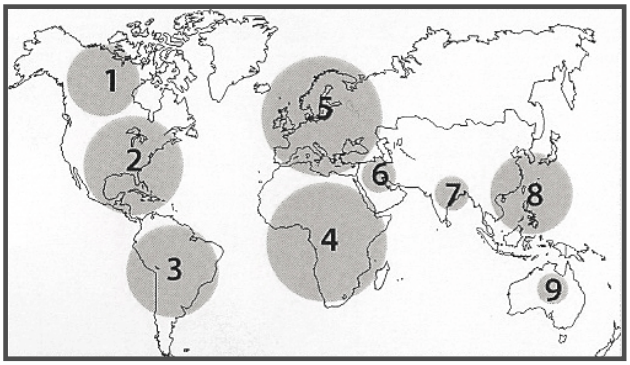

1. Noord-Amerika	*2 landen*
2. Centraal-Amerika	*12 landen*
3. Zuid-Amerika	*9 landen*
4. Afrika	*23 landen*
5. Europa	*17 landen*
6. 't Midden Oosten	*4 landen*
7. Azië	*3 landen*
8. 't Verre Oosten	*9 landen*
9. Oceanië	*3 landen*

1. ALLES GEVEN

Kinderen laten nadenken over hoe ze iemand kunnen plezieren en over hoe iemand hén blij kan maken.

HET VERHAAL - DE BOOM DIE GAF (door Shel Silverstein)

Dit verhaal handelt over een boom die alles weg gaf aan een jongetje omdat hij dat jongentje zo graag zag. Hij vond daarin zijn geluk. Niks was hem teveel.

Hier zien we een link met Jean-Baptiste De La Salle. Hij gaf alles weg om solidair te zijn met zijn onderwijzers en de kinderen. Hij werkte zo hard dat hij er zelfs ziek van werd. Zijn roeping gaf hem zoveel tevredenheid dat geen enkele inspanning voor hem te veel was.

laptop - beamer - PowerPoint (>CD) - of - kamishibai - geprinte platen (>CD)

Vertel het verhaal aan de hand van de PowerPoint of de kamishibai.

DE KNUTSELACTIVITEIT - DE BLIJE SPIEGEL

1 vel etalagekarton - gekleurd papier - aluminiumfolie - lijm

Plak in het midden de aluminiumfolie.

Laat de kinderen het gekleurd papier in stukjes knippen of scheuren en nadien op de randen plakken.

DE VERWERKING - EN IK

Daarna kunnen we met de kinderen in een kring zitten met de spiegel in de hand. Ze kijken in de spiegel en denken aan de boom of het jongetje.

Ik ben als de boom.
Ik maak mijn mama/papa/juf/vriendje blij door …

Ik ben als het jongetje.
Ik word blij van …

Laat de kinderen twee spiegels maken. Een met snippers in boomkleuren en één met snippers in lievelingskleuren. Dit kan helpen bij de inleving tijdens de verwerking.

Met kinderen van de lagere school kan het verhaal gespeeld worden. Of per drie voorgedragen in de klas of voor een andere klas…
Op de volgende bladzijde vind je een papieren verhaalversie voor leerlingen.

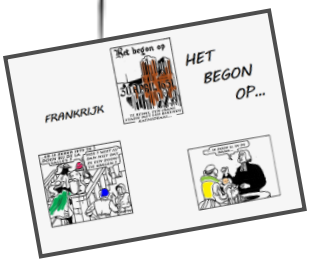

HET VERHAAL VAN DE LA SALLE

Kinderen laten kennis maken met deze persoon
en met belangrijke gebeurtenissen uit zijn leven.

DE STRIP - HET UITZONDERLIJKE LEVEN VAN JEAN-BAPTISTE DE LA SALLE

De strip werd verwerkt tot een powerpointvoorstelling waarin de belangrijkste momenten uit zijn leven worden voorgesteld.

CD-rom met powerpoint - of - strip

Laat de kinderen individueel, klassikaal of in kleine groep het verhaal doornemen.

Je kan ook gedurende een week elke dag een stukje vertellen en/of laten zien.

Laat de kinderen het verhaal zelf ontdekken aan de hand van de uitgeprinte dia's en nadien vertellen.

DE UITDAGING - DIT BEN IK

kopieën van de brief - computer - internet

Laat de kinderen de brief lezen. Motiveer je klas om de uitdaging aan te gaan. Dit kan door opdrachten te verdelen onder verschillende groepjes of ze individueel of klassikaal aan te pakken.

Bekijk op voorhand het soort vragen met de kinderen. Bij elke vraag staat een symbool. Laat de kinderen in een klasgesprek (of in groepjes) zelf zoeken wat deze zouden kunnen betekenen.

het antwoord staat in de tekst

het antwoord moet ergens opgezocht worden

het antwoord ligt bij jou en is voor ieder kind anders

Hallo,

Ik ben Jean Baptiste de La Salle. Mijn naam zegt je waarschijnlijk niets en ik denk niet dat je me kent. Ik leefde dan ook driehonderd jaar geleden. Toch heb ik iets te maken met jouw school. Zoek dat maar eens uit!

Ik ben geboren in Reims, in een welgestelde familie. Mijn leven leek netjes gepland: ik zou priester worden en misschien wel bisschop. Maar het draaide anders uit.

Ik was nog maar net priester geworden of een onverwacht bezoek gooide mijn hele leven overhoop. André Nyel klopte aan mijn deur, met de vraag of ik hem wou helpen om in Reims gratis onderwijs te organiseren voor jongens. Het was zijn bedoeling ervoor te zorgen dat ook arme kinderen naar school konden gaan. Ik ging akkoord, maar korte tijd later ging André weer weg uit Reims en ik stond er alleen voor, samen met enkele 'meesters' die zelf niet goed opgeleid waren.

Om hen te helpen besloot ik met hen samen te wonen, als één familie. Dat schoot bij mijn echte familie in het verkeerde keelgat. Zij vonden het niet goed dat ik vreemden in mijn huis opnam. Ze werden nog bozer toen ik tijdens een hongersnood mijn erfenis uitdeelde aan de armen. Toch zette ik door. Samen met de 'meesters' zochten we uit hoe we het best aan kinderen les konden geven. Zo is de gemeenschap ontstaan van de 'Broeders van de Christelijke Scholen'.

Het werd een heel avontuur. Geleidelijk aan ontstonden er meer en meer 'Broederscholen'. Maar er kwamen ook veel problemen op onze weg. Onze ideeën waren te nieuw en veel mensen schrokken ervan. Tegenstanders plunderden onze scholen of staken ze in brand. Ze sleepten me voor de rechter om me te laten verbieden gratis onderwijs te geven.

Al die tegenslagen brachten me aan het twijfelen. Maar mijn medebroeders deden me beseffen dat ik moest vertrouwen op God. Dus zijn we ermee doorgegaan. En tot op vandaag bestaan ze nog, de 'Broederscholen', in 82 landen. Denk eraan, je zit op een heel bijzondere school.

De La Salle

P.S.

In mijn brief hierboven zit een uitdaging verborgen voor jullie klas. Vind je ze?

Maar aan de uitdaging zit nog een staartje! Ik daag jullie uit om het antwoord op de volgende vragen binnen de week te vinden. Vergeet ook de uitdaging uit mijn brief niet.

Succes!

HET SPEL - DE LA SALLE, ZIJN SCHOLEN EN WIJ

In het kwartetspel zijn een aantal reeksen opgenomen die telkens vier feiten weergeven over bepaalde gebeurtenissen en gevolgen. Deze hebben rechtstreeks met Jean-Baptiste De La Salle of de Broeders van de Christelijke Scholen te maken.

De meeste reeksen spreken voor zich. Hieronder worden enkele kwartetfamilies kort toegelicht. Het is daarom niet de bedoeling deze met de kinderen te verdiepen. We willen enkel een ondersteuning bieden op het moment dat kinderen met vragen komen.

In het Hôtel de la Cloche te Reims werd in het jaar 1651 een zoon geboren die bij het doopsel de naam Jean-Baptiste kreeg. Hij maakte deel uit van het welstellend, invloedrijk gezin van Louis De La Salle en Nicole Moët en was de eerste van elf kinderen.

Omringd door minder gegoeden gaf hij zijn eigen fortuin weg, om zo in niets te verschillen van hen. In schril contrast met zijn geboorte, stierf hij in armoede. Dit gebeurde op Goede Vrijdag, 7 april 1719, een mooie symboliek. In zijn werk leeft hij nog verder.

Voor zijn tijd was Jean-Baptiste De La Salle een vernieuwer. De scholen die hij stichtte, waren gratis en in de eigen taal, zodat elk kind, van welke afkomst ook de kans kreeg om te leren. Hij begon met onderwijs aan kleine groepen, samengesteld naar leeftijd en niveau.
Hij kende nog leerkrachten zonder enige vooropleiding. De La Salle is de stichter van de school voor leerkrachten met een eigen oefenschool.

Een aantal Franse broeders vluchtte voor de Revolutie naar de Zuidelijke Nederlanden. Eind 18e, begin 19e werden scholen gesticht die nadien verdwenen of, onder Hollands bewind, werden gesloten. Na de Belgische Revolutie (1830) konden ze opnieuw worden geopend. In 1832 kwam er in het kersverse België een eerste lagere school te Brussel.

Mijn School

Deze blanco-reeks is niet af. Ga met je klas de uitdaging aan om dit kwartetspel volledig te maken. Snuister in de geschiedenis van je school om de gevraagde gegevens te verzamelen. Schrijf gerust over de gedrukte woorden heen, we maakten ze speciaal lichter.

het kwartet - archief van de school - …

Laat de kinderen de reeksen bekijken met de vraag of hen iets opvalt (de blanco-reeks). Laat hen klassikaal of in groep nadenken wat nodig is om deze reeks af te werken (de vier gevraagde gegevens en een foto of tekening) en waar ze de informatie kunnen halen (parate kennis - internet - archief - oudere mensen die de school kennen - …).

DE KRUISENDE WOORDEN - WEET JE HET NOG?

Dit kan als afsluiter, tussendoortje of opfrisser gebruikt worden.

kopieën van het kruiswoordraadsel - of - het bestand op de CD-rom

Laat de kinderen het kruiswoordraadsel per twee oplossen. Om hun geheugen op te frissen, kunnen ze de voorstelling, de brief of het kwartet opnieuw raadplegen.

Na het oplossen kunnen de kinderen kruiswoordraadsels voor elkaar maken.

De kortere activiteiten zoals dit kruiswoordraadsel, het kwartet of vorige en volgende ideeën zijn eveneens geschikt om een contractwerk op te vullen of in hoekenwerk te integreren.

Wat weet je van deze bijzondere man?

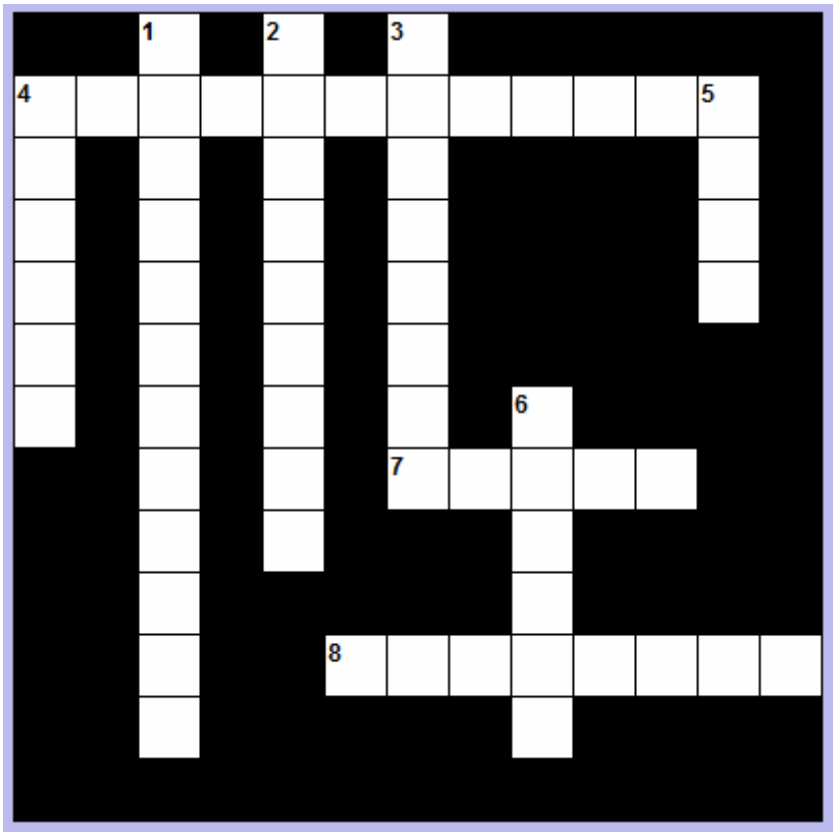

Horizontaal

4 Op welke dag stierf ik?

7 Mijn geboorteplaats …

8 Hoe noemde ik mijn medewerkers en onderwijzers?

Vertikaal

1 Gelukkig volgen nu nog vele mensen mijn voorbeeld. Wie zorgt ervoor dat vele kinderen elke dag naar school kunnen gaan?

2 Mijn familienaam …

3 Ik studeerde voor …

4 De scholen waren kosteloos. Geef een synoniem voor kosteloos.

5 Ik vond het belangrijk mijn huis te delen met mijn onderwijzers en aan de armen gaf ik mijn …

6 Ik werkte veel. Weet je wat ik nog belangrijker vond dan werken? Dit gaf me kracht om door te zetten.

BEZINNING

INLEIDING

Op 15 mei vieren we de feestdag van Jean Baptiste De La Salle. Misschien denken jullie: 'Wie is dit?' 'Deze naam ken ik niet!'.

Jean Baptiste is een heilige. Weten jullie wat een heilige is? Kennen jullie heiligen?

Leerlingen kunnen reageren.

Ja, iemand zoals pater Damiaan. Maar pater Damiaan zorgde voor de melaatsen en Jean Baptiste zorgde voor onderwijs voor de arme kinderen in Frankrijk in de zeventiende eeuw, heel lang geleden.

Je kan je afvragen: waarom herdenken we dit? Waarom vieren we deze feestdag?

Dit ga ik jullie uitleggen met een verhaal.

VERHAAL

Hoe de mensen leerden feestvieren

Een Eskimo-sprookje bewerkt door Baukje Offringa

Er was een tijd, waarin de mensen niet wisten wat feestvieren was. Hun hele leven bestond uit werken, eten en slapen. Elke dag weer hetzelfde. Ze hadden weinig plezier in hun leven.

In die tijd leefde een man met zijn vrouw en zijn zoon Teriak eenzaam in het land van de Eskimo's. Op een dag was Teriak op rendierjacht, toen een geweldig grote adelaar naar hem toe kwam vliegen. De vogel cirkelde een tijd boven zijn hoofd en streek tot grote schrik van Teriak voor zijn voeten neer. De adelaar was zo groot als een man. Teriak was bang, dat hij hem met zijn grote snavel zou grijpen en verslinden. Maar de adelaar schudde zijn kop en … hij veranderde in een grote sterke man met een glanzend kleed van adelaarsveren om zijn schouders.

De adelaarsman zei tegen Teriak: 'Als je me belooft een feest te vieren met zang en dans, zodra je thuis komt, dan zul je vrij zijn en leven. Als je dat niet doet, zul je sterven.'

‘Ik begrijp niet wat je bedoelt’, zei Teriak verbaasd. ‘Wat is een feest, wat is zang en wat is dans?’

‘Als je met me meegaat, zal mijn moeder je dat leren. Zij zal je leren uit woorden een lied te maken. En ze zal je leren dat lied te zingen en er van vreugde bij te dansen. Dan zul je vrij zijn en met vreugde leven.’

‘Goed, ik ga met je mee’, zei Teriak. Ze liepen naar een hoge berg.

‘Daar, boven op de grootste top, ligt onze woning’, zei de adelaarsman.

Langzaam beklommen ze de berg, hoger en hoger. En eindelijk kwamen ze bij een hut, die van buiten op een heel groot adelaarsnest leek.

Teriak hoorde een vreemd kloppend geluid.

‘Wat is dat?’, vroeg hij angstig.

‘Wat daar klopt, is het hart van mijn moeder’, zei de adelaarsman. Ze gingen naar binnen en daar zat de moeder van de adelaar; oud, zwak en treurig.

‘Moeder,’ zei de zoon, ‘hier is een man die niet weet hoe hij feest kan vieren. Hij weet niet hoe hij een lied kan zingen; hij weet niet hoe hij op de trommel kan slaan en hoe hij van vreugde kan dansen. Deze jongeman is gekomen om het te leren.’

Toen ze hoorde, dat Teriak was gekomen om van haar te leren feestvieren, kwam er nieuw leven in de oude zwakke adelaarsmoeder. Haar doffe ogen begonnen weer te glanzen terwijl ze Teriak leerde hoe hij van woorden en klanken een lied kon maken. Ze leerde hem zingen.

Daarna maakte ze een trommel en leerde hem erop te slaan op de maat van de liederen. En ze deed hem voor hoe daarbij gedanst kan worden.

Teriak kreeg er plezier in. Hij zong, danste, sloeg op de trommel en werd steeds vrolijker.

‘Ga nu terug en bouw een feesthuis waarin veel mensen kunnen samenkomen’, zei de adelaarsmoeder. ‘Als dat klaar is, moet je zorgen voor een feestmaal. En nodig dan alle mensen uit, die je kent.’

‘Maar wij kennen geen andere mensen dan onszelf’, zei Teriak.

‘Dat komt doordat jullie nog nooit feest hebben gevierd. De mensen zijn eenzaam, doordat ze de gave van het feest nog niet kennen. Ga het feest voorbereiden zoals ik je gezegd heb. En ga dan op zoek naar mensen.’

Teriak daalde de berg af en haastte zich naar huis om zijn ouders te vertellen wat hij bij de adelaars op de berg had beleefd. ‘De adelaarsmoeder zei dat we eenzaam zijn en geen vreugde kennen, doordat we nooit feestvieren’, zo besloot Teriak zijn verhaal. ‘Nu heeft ze mij de gave van het feest gegeven en ik heb beloofd alle mensen in deze gave te laten delen.’

Zijn ouders luisterden verwonderd en schudden ongelovig het hoofd; want wie zijn hart nooit van vreugde sneller heeft voelen kloppen, begrijpt niets van het feest. Maar ze hielpen hun zoon een feesthuis te bouwen en alles voor te bereiden. Bij het maken van de liederen hadden ze al veel plezier met elkaar. Ze ontdekten, dat de voorbereiding zelf al een feest was. Ze gingen alles om zich heen anders zien en beleven.

Zodra ze klaar waren met alle voorbereidingen, trok Teriak erop uit om mensen voor het feest uit te nodigen. Tot zijn verbazing trof hij overal mensen, die graag wilden komen. Teriak en zijn ouders waren niet eenzaam meer.

En toen ze op de feestdag allemaal bijeen waren in het feesthuis, werd er gezongen, gedanst, gelachen, samen gegeten, verteld en… er werden vriendschappen gesloten. De mensen voelden zich voor het eerst gelukkig.

Korte tijd daarna, toen Teriak weer op jacht was, keek hij op naar de hoogste bergtop, waar het adelaarsnest lag. Hij zag de jonge adelaar rondcirkelen en zwaaide naar hem. Teriak was nu niet bang meer voor de adelaar; ze waren vrienden geworden. Teriak was blij toen de adelaar naar beneden vloog en bij hem neerstreek. De adelaar schudde zijn kop en werd weer een mens, waarmee Teriak kon praten.

‘Ik wil graag nog eenmaal je moeder opzoeken om haar te bedanken voor de gave van het feest,’ zei Teriak.

‘Mijn moeder wacht al op je,’ zei de adelaarsman.

Samen gingen ze de berg op. Maar nog voordat ze de top van de berg hadden bereikt, kwam de adelaarsmoeder hen al tegemoet. Tot Teriaks verbazing was ze niet meer oud en zwak. De adelaarsmoeder was weer jong geworden. Want wanneer mensen feestvieren, worden oude adelaars weer jong.

DUIDING

Na het lezen van de tekst kan een leerkracht aan de kinderen vragen waarom 'feesten' belangrijk is.

Zonder een feest af en toe is het leven maar saai. Werken, eten en slapen: als je alleen maar dat doet, word je ongelukkig.

Af en toe vinden we zelf een gelegenheid om feest te vieren, bijvoorbeeld een verjaardag of als een kindje geboren wordt of als twee mensen trouwen. Maar ook op de gewone kalender staan er feestdagen, om de paar maanden is er wel een vrije dag om een belangrijke, blijde gebeurtenis uit het verleden te herdenken. Maar wist je dat er ook elke dag één speciale persoon herdacht wordt, namelijk een heilige? Voor mensen die de heilige bewonderen, of die zijn naam dragen, is dat altijd een reden voor een viering.

Op 15 mei herdenken we de heilige Jean-Baptiste De La Salle, en dat is een reden voor heel wat feestgevoel. Een feest brengt ons samen rond een zelfde persoon (of gebeurtenis). Samen zijn is leuker dan alleen zijn want het geeft ons een kans om vriendschap te leggen met anderen. Bovendien doet een feest je stilstaan bij goede dingen, bij het positieve van mensen, juist daarom heerst er meestal veel vrolijkheid op een feest. Vandaag herdenken we het positieve van Jean Baptiste De La Salle. In zijn leven heeft hij heel sterke dingen gedaan, dingen die ons vandaag nog tot nadenken zetten. Hij maakte soms heel moeilijke keuzes maar ze maakten hem en veel mensen wel gelukkig.

Zijn ouders waren rijk en hij was een verstandig jongetje. Moest hij dokter of rechter worden? Nee, hij vond dat hij priester moest worden. Aarzelend, stap voor stap deed hij wat van hem verwacht werd en vervolgde hij zijn weg.

Hij opende een school voor arme jongens en straatkinderen te Reims. Toen was er enkel goed onderwijs voor de kinderen van rijken. Hij nam anderen mee op zijn weg, zijn schoolmeesters, die hij broeders noemde, en hij opende met hen 49 scholen.

Hij deelde zijn fortuin met de armen. Soms was het heel moeilijk omdat sommigen jaloers waren op zijn werk. Maar hij gaf de moed niet op en bleef zoeken naar wat God van hem verwachtte. Zijn roeping werd: arme kinderen gratis les geven.

Onze school is een van de vele 'De La Salle scholen' over de hele wereld. Wij zijn hier om dit te herdenken, om de daden van een belangrijk man niet te vergeten.

Na dit verhaal willen we even stil worden en doen wat De La Salle deed. Hij was een heel gelovig man en vertrouwde in God. Hij vond veel steun en kracht in het gebed.

MOGELIJKHEID 1

Laat ons samen woorden van geloof zeggen. Mag ik vragen dat jullie steeds antwoorden 'wij willen meedoen'.

Leerkracht Ik wil geloven in een wereld waar het fijn is om te wonen: zonder ruzie en verdriet. Ik wil geloven in een wereld waarin iedereen vrienden zijn, een wereld die God gemaakt heeft. Wie wil hieraan meewerken?

Kinderen *Wij willen meedoen.*

Leerkracht Ik wil geloven dat wij samen die wereld bouwen: met bomen en bloemen, vogels en vissen, met de zon en lieve mensen die doen zoals Jezus deed. Wie wil hieraan meebouwen?

Kinderen *Wij willen meedoen.*

Leerkracht Ik wil geloven dat Gods Geest ons zal helpen om goede en flinke mensen te worden, die vriendelijk zijn en helpen. Wie wil hiervoor zijn best doen?

Kinderen *Wij willen meedoen.*

MOGELIJKHEID 2

Laten we dan ook even samen bidden:

Bidden we voor onze familie.
Geef hen nog veel blije dagen in hun leven.
Bidden wij voor onze vriendjes uit de klas.
Dat we samen nog vele leuke dingen zouden doen.
Bidden wij voor zieke mensen dat ze kracht vinden
om de moed niet op te geven.
Bidden we voor alle kinderen uit de hele wereld.
Laat er mensen zijn die voor hen zorgen
als ze verdriet of honger hebben.

Feesten leren ons zo onze dagen tellen,
dat wij een wijs hart bekomen. (Ps, 90:12)

LIED

We willen deze bezinning beëindigen met een lied. We laten jullie de keuze tussen een Engels of een Nederlands lied.

LET IT SHINE

Je kunt het beluisteren op *http://www.youtube.com/watch?v=HFBUqPNcCcE* en/of zelf (mee)zingen.

This little light of mine
I'm gonna let it shine
This little light of mine
I'm gonna let it shine
This little light of mine
I'm gonna let it shine
Let it shine, let it shine, let it shine

Down in my heart
I'm gonna let it shine
Down in my heart
I'm gonna let it shine
Down in my heart
I'm gonna let it shine
Let it shine, let it shine, let it shine

This little light of mine
I'm gonna let it shine
This little light of mine
I'm gonna let it shine
This little light of mine
I'm gonna let it shine
Let it shine, let it shine, let it shine

Laat ons een lichtje zijn voor de andere mensen,
in de voetsporen van De La Salle.

KOM LEG JE HAND IN MIJN HAND

Kom leg je hand in mijn hand.
Kom leg je hand in mijn hand.

Ik blijf bij je staan, ik ga niet voorbij.
Ik wil je echt vragen schuif mee in de rij.
En tel je al tot honderd of gaat het maar tot tien.
Dat speelt heus geen rol 'k ben blij je hier te zien.

Kom leg je hand in mijn hand.
Kom leg je hand in mijn hand.

Ik heb een goede vriend, Jezus is zijn naam.
Wat Hij te zeggen heeft, gaat ons allen aan.
Eens droomde Hij de wereld voor ieder mens gelijk.
Maak jij z'n droom tot waarheid, zo bouw je aan Gods Rijk.

Kom leg je hand in mijn hand.
Kom leg je hand in mijn hand.

Een brood om te breken, een beker met wijn,
Je hand in mijn hand zal een teken zijn.
Zo blijf ik vertrouwen, kan ik verder gaan,
Wijl God zachtjes fluistert: ik blijf naast je staan.

Kom leg je hand in mijn hand.
Kom leg je hand in mijn hand.

Er zitten geen nummers voor jou in de klas ...
wel kinderen ...
Leer ze individueel kennen ...
De liefde voor hen
en de omgang met hen dragen ertoe bij ...
De liefde is misschien wel blind voor tekorten,
maar zeker niet voor de goede eigenschappen,
en juist met sterke eigenschappen
kunnen de leerlingen hun leven opbouwen.
Bouw voort op hun goede eigenschappen ...
Daarvoor moet je ze kennen ...
Zet geen jongeren op een zijspoor
omdat ze tekorten hebben ...
Ontdek in hen waartoe ze in staat zijn ...

Jean-Baptiste De La Salle